

rette Rådet herom, og Rådet vil i den forbindelse kunne tage sagen op til drøftelse.

Spørgsmål nr. 453:

Vil regeringen foretage en nærmere afgrænsning af begrebet »militær- eller forsvarsområdet«, jf. artikel 31 i TEU, i forhold til sikkerhedspolitik, efterretning, national sikkerhed, våbensamarbejde m.v.?

Svar:

Artikel 31, stk. 4, anvender samme formulering som den nuværende traktat. Der er således ingen ændring med Lissabon-traktaten. Der kan i øvrigt henvises til Udenrigsministeriets redegørelse om forsvarsforbeholdet op til det danske formandskab på rådsmøde d. 8. oktober 2001. Redegørelsen kan blandt andet findes på:

<http://www.um.dk/da/menu/Udenrigspolitik/FredSikkerhedOgInternationalRetsorden/EUSikkerhedsOgForsvarspolitik/DetDanskeForbehold/4DanForbRedeg.html>

Spørgsmål nr. 454:

Indebærer artikel 34 i TEU, at Frankrig og Storbritannien er forpligtede til at følge fælles EU-afgørelser ved drøftelser og beslutninger i FN's Sikkerhedsråd, på G8-møder m.v.?

Svar:

Artikel 34 fastslår, at medlemsstaterne samordner deres optræden i internationale organisationer og på internationale konferencer. Det fremgår videre af bestemmelsen, at medlemsstaterne forsvare Unionens holdninger i disse fora. For så vidt angår fora, hvor ikke alle medlemsstater er repræsenteret, forsvare de medlemsstater, der deltager, Unionens holdning. Dette gælder også FN's Sikkerhedsråd, hvorom artikel 34 dog præciserer, at dette ikke berører det ansvar, der påhviler medlemmerne af Sikkerhedsrådet i medfør af FN-pagten. I denne sammenhæng bør loyalitetsprincippet i TEU artikel 24, stk. 3, ligeledes fremhæves.

Spørgsmål nr. 455:

Kan internationale aftaler, jf. artikel 37 i TEU, få forrang for medlemslandenes egen lovgivning og handleevne?

Svar:

I det omfang Den Europæiske Union indgår aftaler med et eller flere tredjelande eller med internationale organisationer, vil Danmark selv sagt være forpligtet til at respektere sådanne aftaler. EU's aftaler på grundlag af TEU artikel 37 angår det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde. Inden for dette samarbejde kan der ikke vedtages regler, der er direkte anvendelige over for borgerne. Spørgsmålet om anvendelsen af forrangsprincippet opstår derfor ikke.

Spørgsmål nr. 456:

Vil Unionen indstille en militær aktion, jf. artikel 42 i TEU, såfremt det beslutes i FN's Sikkerhedsråd eller der ikke længere kan opnås flertal for fortsættelse af en militær aktion med oprindeligt FN-mandat?

Svar:

TEU artikel 3, stk. 5, artikel 21 og artikel 42 understreger, at EU's ageren inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik vil bygge på grundsætningerne i FN-pagten og folkeretten. Det kan dermed lægges til grund, at EU's militære operationer vil være i overensstemmelse med folkerettens regler om magtanvendelse.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 237 af 23. maj 2005 (L 137).

Spørgsmål nr. 457:

Er beslutninger i NATO, jf. artikel 42 i TEU, bindende for Unionens repræsentanter?

Svar:

Bindende beslutninger vedtaget i NATO er alene bindende for NATO's medlemmer, men det fremgår samtidig af TEU artikel 42, stk. 2, at Unionens politik på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område skal overholde de forpligtelser, som de medlemsstater, hvis fælles forsvar foregår i NATO, har i henhold til den nordatlantiske traktat, og skal være forenelig med den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der er fastlagt inden for denne ramme. TEU artikel 42, stk. 7, fastslår videre, at forpligtelserne og samarbejde på dette område skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået inden for NATO, som for de medlemsstater, der er medlemmer heraf, fortsat er grundlaget for deres kollektive forsvar og organet for dets iværksættelse.